

BILAG 4

Deloitte.

Deloitte
Statsautoriseret
Revisionspartnerselskab
CVR-no. 33 96 35 56
Weidekampsgade 6
PO.Box 1600
DK-0900 Copenhagen C

Phone: +45 36102030
Fax: +45 36102040
www.deloitte.dk

1. oktober 2019

Notat vedrørende anvendelse af historiske teledata i straffesager

1 Notat om anvendelse af historiske teledata i straffesager

Notatet omhandler anvendelse af historiske teledata i straffesager (herefter teledata). Teledata er oplysninger, som teleudbyder indsamler, registrerer og opbevarer (logger) samt bearbejder i forretningsøjemed, bl.a. til brug for taksering af ydelser, fakturering af kunder og fejlretning på netværket. En del af disse data er omfattet af 'bekendtgørelse om udbydere af elektroniske kommunikationsnets og elektroniske kommunikationsservices registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik' (logningsbekendtgørelsen), hvorefter teleudbyderne er forpligtet til at registrere og opbevare visse data. Oplysningerne kan indhentes af politiet til brug for efterforskning af strafbare forhold, ligesom en række data, der ikke er omfattet af logningsbekendtgørelsen, kan indhentes efter retsplejelovens bestemmelser.

Formålet med notatet er at bidrage til en forståelse af, hvad teledata er, herunder dets iboende usikkerheder og fejlkilder, samt de heraf afledte opmærksomhedspunkter ift. anvendelse i straffesager. Notatet belyser de overordnede anvendelsesmuligheder for teledata, der udleveres i medfør af retsplejeloven (§ 780, stk. 1, nr. 3-4 samt § 804, stk. 1) og til dels er reguleret i logningsbekendtgørelsen (§§ 4-6). De registreringspligtige oplysninger vedrører kommunikation mellem mobilenheder og tilsvarende telekommunikationsenheder, information om teletrafik mellem mobilenheder i en given geografi samt oplysninger om de anvendte telemaster. Notatet oplister i ikke-tekniske termer en række opmærksomhedspunkter for anvendelse af teledata, herunder generelle opmærksomhedspunkter, bl.a. som følge af den teknologiske udvikling, datakonvertering samt specifikke anvendelsessituationer. Notatets bilagsmateriale indeholder en kortfattet og generisk introduktion til teledata, herunder definitioner, typer af teledata og teledatas oprindelse.

Notatet er udarbejdet i forbindelse med Deloitte's undersøgelse af Rigspolitiets håndtering af teledata. Datagrundlag mv. fremgår af bilagsmaterialet.

2 Anvendelsesscenarier for teledata i forbindelse med straffesager

Historiske teledata kan overordnet anvendes til at dokumentere, om en eller flere af de mobiltelefoner og andre telekommunikationsenheder (herefter enheder), der er omfattet af politiets konkrete indhentning af oplysninger fra den enkelte teleudbyder, har været sat i forbindelse med hinanden samt give indikation af en enheds placering og bevægelse i et geografisk område, som har relevans i en sag.

I straffesager kan teledata overordnet anvendes i følgende scenarier:

- **Kommunikation mellem enheder.** Teledata kan anvendes til at belyse, om enhed A har kommunikeret med enhed B i et givent tidsinterval. Teledata kan på den anden side ikke udelukke, at enhed A og B har kommunikeret i et givent tidsinterval, ligesom teledata ikke selvstændigt kan belyse *hvem* der har anvendt en given enhed til at kommunikere med en anden. Teleoplysninger vedrørende kommunikation mellem enheder benævnes 'teleoplysning' og tilvejebringes af politiet med hjemmel i retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 3.
- **Lokalisering af enheder i et afgrænset geografisk område.** Teledata kan anvendes til at belyse hvilke enheder, der har været i et givent område på et givent tidspunkt, eller i et givent tidsinterval (mastesug). Dette kan opgøres med en vis præcision, men er forbundet med en række usikkerheder, jf. afsnit 3. Teleoplysninger om lokalisering af enheder i et afgrænset geografisk område har betegnelserne 'udvidet teleoplysning', når der er tale om mobilenheder i aktiv brug til tale, sms og mms og indhentes med hjemmel i retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 4, henholdsvis 'signaleringsdata', når der er tale om enheder, som ikke er i aktiv brug, og indhentes med hjemmel i retsplejelovens § 804, stk. 1. 'Signaleringsdata' er ikke omfattet af logningsbekendtgørelsen.
- **Bevægelsesmønstre for en specifik enhed.** Teledata kan anvendes til at belyse overordnede bevægelsesmønstre for en given enhed i et givet tidsinterval ('historiske masteoplysninger', herunder 'signaliseringsdata'). Bevægelsesmønstre kan opgøres med en vis præcision, men er forbundet med en række usikkerheder, jf. afsnit 3. 'Historiske masteoplysninger' omfatter både lokaliseringsdata om mobilenheder i aktiv brug til tale, sms og mms, og 'signaleringsdata' om mobilenheder, som ikke er i aktiv brug. 'Historiske masteoplysninger', herunder 'signaliseringsdata' kan indhentes med hjemmel i retsplejelovens § 804, stk. 1. 'Signaliseringsdata' er ikke omfattet af logningsbekendtgørelsen.

3 Opmærksomhedspunkter for anvendelse af teledata i straffesager

Teledata kan anvendes i straffesager i en række situationer, jf. afsnit 2. Ved anvendelsen af teledata bør en række opmærksomhedspunkter iagttages. Opmærksomhedspunkterne kan opdeles i (i) opmærksomhedspunkter af generel karakter henset til beskaffenhed af teledata, (ii) opmærksomhedspunkter i forbindelse med specifikke anvendelsessituationer samt (iii) opmærksomhedspunkter i forbindelse med indsamlingen, konverteringen og behandlingen af indsamlede teledata hos teleudbyderen og politiet. I forhold til nogle af opmærksomhedspunkterne, vil en adressering forudsætte dels en høj grad af indsigt hos den enkelte analytiker, der behandler de konkrete data, dels – efter omstændighederne – at data underkastes nærmere analyse eller behandling, der kan være tids- og ressourcerkrævende. Andre opmærksomhedspunkter udgør iboende usikkerheder ved teledata.

Når teledata anvendes til lokalisering og belysning af tilstedeværelse og bevægelsesmønstre, kan flere teledataregistreringer, der understøtter det samme billede (f.eks. et bevægelsesmønster), kunne opveje betydningen af usikkerheder i data. Med mange registrerede oplysninger vil enkelte afvigelse fra det forventede mønster således have mindre betydning.

3.1 Generelle opmærksomhedspunkter ved anvendelse af historiske teledata

3.1.1 Historiske teledatas generelle og geografiske præcision

Generelt er gældende, at telekommunikationens rejse mellem mobilenhed og antenne, som er placeret på en given mast, påvirkes af tekniske forhold, herunder antennens justering, højdemæssige placering og den anvendte transmissionsteknologi og frekvens, samt en række eksterne forhold, bl.a. vejrlig, landskab, vegetation, bygningsmasse m.v. Endvidere vil der i etagebyggeri være risiko for, at mobilenheden kan koble på andre master, end den der er nærmest, såfremt der på højtliggende etager er frit udsyn over omkringliggende bygninger. Tilsvarende vil en enhed typisk kunne opnå forbindelse med en mast over større afstande over vand, end det er tilfældet over land. Belastningen på telenetværket har også betydning for, hvilken antenne den mobile enhed knyttes til, idet den nærmeste mast kan være overbelastet af trafik, ligesom driftsforstyrrelser på den enkelte mast kan betyde, at mobilenheden ikke knyttes til den nærmeste mast. Derfor kan det over tid variere, hvilken mast og antenne en enhed knyttes til, uagtet at kommunikation gennemføres fra den samme geografiske position.

Historiske teledata har således langt fra samme præcision som fx GPS.

3.1.2 Manglende data

Det er et generelt opmærksomhedspunkt, at der i forhold til den faktiske kommunikation mellem to enheder kan mangle data i de dataudtræk, der modtages fra teleudbyderen og efterfølgende konverteres hos politiet. Det skyldes en række forskelligartede forhold. Bl.a. registreres kommunikation via nye data- og samtaleservices ikke på samme måde, som det er tilfældet ved traditionel samtale- og beskedkommunikation (se 3.1.3). Hertil kan udvælgelse af master ved et mastesug betyde, at forbindelse mellem enheder ikke fremgår af dataudtræk, da enhederne kan have kommunikeret via andre master end de master, der omfattes af mastesuget (se 3.2.3). Endelig kan processen omkring dataudtræk ved teleudbyderen indebære en risiko for manglende data (se 3.3).

På den baggrund kan et fravær af kommunikation mellem to enheder ikke anvendes til entydigt at udelukke, at brugerne af de to enheder har været i kontakt med hinanden.

3.1.3 Nye data- og samtaleservices

Kommunikationsteknologi udvikler sig hastigt, ligesom nye dataservices kommer til, fx taleapplikationer, der erstatter traditionel telefoni. Aktuelle usikkerheder og fejlkilder må forventes at ændre sig i takt med den teknologiske udvikling. Dette kan fremadrettet adresseres i en løbende systematisk dialog mellem politi og teleudbyder på både strategisk og operationelt niveau.

Kommunikation faciliteres i stigende grad via nye data- og samtaleservices. Brugen af nye dataservices kan medføre, at kommunikation mellem enheder ikke registreres fuldstændigt. Et fravær af kommunikation mellem to enheder kan derfor ikke anvendes til at udelukke kommunikation mellem enhederne, idet de data, der er logget, jf. logningsbekendtgørelsen ikke nødvendigvis afspejler kommunikationen mellem enheder fuldstændigt, hvis nye dataservices er anvendt.

3.1.4 Ikke-logningspligtige data

Logningsbekendtgørelsen definerer de teleoplysninger, som teleudbydere er forpligtet til at registrere og opbevare. Hertil registreres i varierende omfang yderligere oplysninger, som kan finde anvendelse i forbindelse med straffesager. Det gælder f.eks. signaleringsdata for mobile enheder, som har været tændt, men ikke aktivt har været i anvendelse (såkaldt *idle mode*). Ved anvendelse af ikke-logningspligtige teledata, er det et opmærksomhedspunkt, at disse data kan være ufuldstændige, da teleudbydere ikke er forpligtet til at registrere dem, hvorfor data kun registreres af nogle udbydere med henblik på fejlretning i netværket. Hertil kan driftsforhold medføre udfald. Endelig er signaleringsdata forbundet med større usikkerhed end de logningspligtige historiske teledata, da en mobil enheds placering i *idle mode* kun registreres på cellegruppeniveau, ikke på niveau af den enkelte celle. En enhed kan i *idle mode* derfor skifte celle internt i en cellegruppe, uden at det registreres. Det selvom enheden har bevæget sig over en distance, der ville have medført registrering af et celleskift, hvis enheden havde været i aktiv anvendelse (se også afsnit 4.4).

3.1.5 Bevidst manipulation af data

Det er et opmærksomhedspunkt, at der findes metoder, som kan anvendes til at manipulere teledata med henblik på at skjule eller ændre en identitet eller aktivitet.

3.2 Specifikke anvendelsessituationer

Der kan anføres en række vigtige opmærksomhedspunkter for anvendelse af teledata i straffesager i specifikke typer af situationer. Der kan være anvendelsessituationer, der kombinerer flere datatyper, hvorfor nedenstående liste ikke kan anses som udtømmende.

3.2.1 Etablering af forbindelse mellem to enheder

Teledata kan, jf. afsnit 2, anvendes til at fastslå, om to enheder har været i kontakt med hinanden. Specifikt kan data anvendes til at belyse (i) hvornår enhederne har været i kontakt med hinanden, (ii) hvilken enhed der har initieret kontakten samt (iii) hvilken transmissionscelle (og dermed hvilken mast), der blev anvendt af begge enheder ved starten af opkaldet og ved dets afslutning (dog ikke for mms og internet). Såfremt opkaldende og modtagende enhed benytter forskellige udbydere, er registreringer fra begge udbydere nødvendige for at belyse de anvendte celler for begge enheder. Hertil kan anvendelse af visse internetservices eller apps medføre, at en besked eller et opkald fra et givent nummer registreres hos modtageenhed, uden at opkaldet reelt er foretaget fra den angivne opkaldende enhed. Forekomsten af dette kan afdækkes ved at afsøge, om opkaldet er registreret ved den opkaldende enhed.

Som nævnt i afsnit 3 kan teledata givet de generelle opmærksomhedspunkter ikke anvendes til entydigt at udelukke, at brugere af to enheder har været i kontakt med hinanden.

3.2.2 Lokalitetsdata for enheder

Hvor teledata anvendes for at belyse en enheds lokalisering er det et opmærksomhedspunkt, jf. 3.1.1, at lokalitetsdata alene er indikativ. Logningsbekendtgørelsen indebærer ikke en registrering af enheder på specifikke koordinater eller lokaliteter, men alene en registrering af hvilke antenner og transmissionsceller på hvilke master, en enhed har været i kontakt med. En enhed kan derfor have bevæget sig ind på eller forladt et område, for hvilket der er anmodet om data, uden at det er registreret. Der kan være usikkerheder forbundet med lokalisering af master, masteregistreringen kan være fejlagtig, og der kan være usikkerheder forbundet med retning på de enkelte celler.

Hertil påvirker landskab, driftsforstyrrelser og omskiftelige forhold som vejr og årstid hvilken mast en given enhed får forbindelse med (mastespring). Herunder kan en række forhold fremhæves. Grundet færre hindringer i terrænet (og

dermed mindre dæmpning af signalet) vil en enhed typisk kunne opnå forbindelse med en mast over større distancer over vandområder, end det er tilfældet over land, eller hvis enheden er placeret højt i landskabet. Ligeledes er der typisk færre master i landområder til dækning af et givent areal, hvilket indebærer, at 'mastespring' kan ske over en større geografi. Præcisionen ved lokalitetsdata spænder fra ned til få hundrede m² i tættere bymæssig bebyggelse til adskillige km² i landområder. Ofte vil den lokalitetsmæssige usikkerhed i landområder dermed være betydeligt større end i byområder. Endelig kan bemærkes, at de anvendte teknologier og frekvensbånd på en mast samt det samlede netværksdesign har betydning for signalets rækkevidde. Særligt frekvensen påvirker dækningsområdet, hvor lavfrekvente bånd har et større dækningsområde end højfrekvente bånd. Forskellige teknologier anvender forskellige frekvenser, og disse oplysninger kan inddrages ved anvendelse af teledata.

Teledata kan, inden for ovenstående rammer, anvendes til at belyse enheders lokalisering og deres overordnede bevægelsesmønstre over tid. Omfanget af kommunikation mellem en given enhed og en mast kan i den forbindelse være betydende for fortolkningen af data. Et datasæt vil alt andet lige stå stærkere, hvis der er mere kommunikation, der støtter samme konklusion.

3.2.3 Udvalgelse af master

Ved lokalisering af enheder i en afgrænset geografi baseres dataudtræk på data fra de master og celler, som i teleudbydernes modeller for dækningskort forventes at dække den angivne geografi (dækningskort er teleudbydernes opgørelser over den geografiske netværksdækning givet teleinfrastruktur og netværksdesign og giver en indikation om signalstyrken på et givet sted). Disse modeller varierer fra manuelle til automatiserede modeller. Det er et opmærksomhedspunkt, at dækningskort typisk tager afsæt i, at den mobile enhed befinder sig i en højde på 1,5 meter over jorden. Afvigelse i højde, fx ved fysisk placering af en enhed i et højhus, kan derfor medføre forbindelse til master inden for et større geografisk område.

Ved mastesug kan der tilmed være aktivitet, som ikke indfanges, hvis en given enhed har været forbundet til mast, der ikke var omfattet af teleudbydernes geografiske udvælgelsesmodel. Omvendt kan der også være aktivitet fra enheder, der befinder sig langt fra masten på grund af muligheden for mastespring.

3.3 Opmærksomhedspunkter ift. rådata

Teleudbydere indsamler teledata i forretningsøjemed, bl.a. til brug for taksering af ydelser, fakturering af kunder og optimering af netværket. Teleudbydernes netværk opgraderes og vedligeholdes løbende med henblik på at levere så god netværksdækning som muligt. Opdateringer til mastelister, herunder adresser, koordinater og retning på celler, kan indebære en risiko for registreringsfejl. Hertil bemærkes, at masters adresser kan være forbundet med usikkerheder. Det gælder f.eks. hvis en mast er placeret på en mark, der støder op til en beboelse. Her vil den angivne adresse være adressen for beboelsen. Derfor bør koordinater på celler alt andet lige foretrækkes i stedet for adresser, når masters placering fastlægges i forbindelse med straffesager.

Konsolideringen af teledata hos den enkelte udbyder forbundet med en betydelig kompleksitet, idet data trækkes fra et stort antal platforme og systemer, som er leveret af et stort antal underleverandører. Alle platforme og systemer konfigureres med et stort antal parametre. Disse processer er underlagt almindelige forretningsmæssige processer og procedurer hos teleudbyderne. Udtræk fra systemer i forbindelse med rekvisitioner fra politiet omfatter hos teleudbyderne i varierende grad manuelle og automatiserede processer. Særligt i forbindelse med manuelle processer kan der opstå menneskelige fejl.

Endelig kan driftsforhold medføre fejl og udfald i netværket, som kan betyde at mobile enheder på et givent tidspunkt opnår forbindelse til andre master, end det ville være tilfældet i en situation uden driftsudfald.

3.4 Opmærksomhedspunkter ift. konvertering af data

Teledata modtages hos Rigspolitiet i form af rådata fra teleudbyderne og konverteres for at sikre, at teleoplysningerne fremstår ensartede og genkendelige under efterforskningen og ved eventuel efterfølgende anvendelse som bevismiddel i retten. Behovet for konvertering og ensretning af data skyldes, at politiet modtager data fra teleudbyderne i forskellige

formater, at sammenstilling af oplysninger og egentlig analyse på tværs af teleudbydere er svær at gennemføre på baggrund af rådata i oprindelige formater – og er forbundet med mange potentielle usikkerheder og fejlkilder. Behandlingen af teledata hos Rigspolitiet omfatter i varierende grad både manuelle og automatiserede processer. Særligt i forbindelse med manuelle processer kan der opstå menneskelige fejl.

Det er et opmærksomhedspunkt at sikre, at der ikke er dataafvigelser, der er indtruffet fra Rigspolitiets modtagelse af data fra teleudbydere (rådata) til udsendelse af konverterede data til politikredsenes efterforskere. Fejl i konverteringen kan bl.a. imødegås under observation af behørig kvalitetskontrol. Det konverterede data vil tillige kunne valideres imod rådata i tvivlstilfælde.

4 Bilagsmateriale

4.1 Notatets baggrund

Notatet vedrørende anvendelse af historiske teledata i straffesager er udarbejdet på baggrund af Deloitte's uvildige undersøgelse af håndteringen af teledata, herunder undersøgelse af fejlkilder og usikkerheder ved anvendelsen af teledata i straffesager, som politi og anklagemyndighed, forsvarere og domstole bør være opmærksomme på. Undersøgelsen er udført med afsæt i analyse af historiske teledata, gennemførelse af interviews med Rigspolitiet, politikredse, Teleindustrien og teleudbydere, PET og anklagemyndigheden samt bl.a. eksterne uvildige teleeksperter.

Notatet er ikke en udtømmende teknisk beskrivelse af teledata og er derfor ikke i sig selv fyldestgørende, ligesom der kan være tekniske forskelle mellem de enkelte teleudbydere.

4.2 Hvad er historiske teledata

Genstandsfeltet for notatet er historiske data (dvs. beskrivelser af hændelser, der har fundet sted, og ikke hændelser der finder sted) samt data, der er transporteret via mindst én mobilantenne. Dermed er samtaler mellem to fastnetenheder ikke omfattet, hvorimod samtaler hvor én part har anvendt en fastnettelefon og en anden part en mobil enhed er omfattet.

Notatet behandler anvendelse af teledata i straffesager. Notatet omhandler primært logningspligtig data, dvs. afsluttet og registreret teletrafik vedrørende tale, sms og mms. Logningen vedrører ikke indholdet af trafikken, herunder f.eks. optagne samtaler, indholdet af sms og mms-beskeder. De historiske data omhandler alene tidspunktet, tjenestetypen, anvendt mast(er), første og sidste celle i transmissionen og involverede mobile enheder. Historiske teledata kan derfor anvendes til at belyse, at om kommunikation har fundet sted, hvilke enheder der tog del i kommunikationen og hvilken infrastruktur, der registrerede den.

4.3 Teledatas formål og logning heraf

Teledata er data, der genereres af teleselskaberne i et forretningsøjemed, herunder med henblik på taksering af ydelser og fakturering af kunder. Teledata fra teleselskaberne reguleres af logningsbekendtgørelsen¹, der definerer de teledata, som teleudbydere har pligt til at registrere og opbevare. Logningsbekendtgørelsen forpligter teleudbydere til at logge oplysninger, der genereres eller behandles i udbyderens net. Oplysninger om teletrafik, der f.eks. af tekniske grunde ikke genereres eller behandles i udbyderens net, skal derfor ikke logges. De specifikke typer af oplysninger, som udbydere har pligt til at logge, reguleres i bekendtgørelsens §§ 4-6. Fælles for bestemmelserne er, at der er tale om trafikoplysninger, og udbydere skal derfor ikke registrere og opbevare selve indholdet af kommunikation, hverken i forbindelse med telefonsamtaler mv., brug af internettet eller brug af udbyderens e-mailservices. Logningsbekendtgørelsen definerer ikke formatet for de logningspligtige data, hvorfor de leveres til politiet i et format defineret af den enkelte teleudbyder.

4.4 Introduktion til teleinfrastruktur og teledata

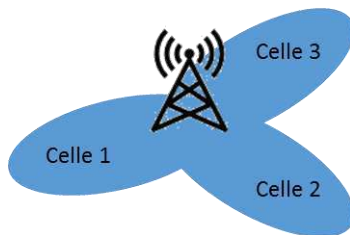
Kommunikation til og fra en enhed sker via sendemaster. Enheder 'finder selv' master med afsæt i, hvor enheden finder at dækningen er bedst, hvilket også afhænger af enhedens antenne. En enhed skifter derfor fra mast til mast, når brugeren bevæger sig.

Der er to grundprincipper, der afgør, hvornår der skiftes mast. I *idle mode* (dvs. når en enhed ikke har en aktiv forbindelse) vælger enheden selv den bedste mast, baseret på instrukser fra mobilnettet. I *idle mode* registreres det kun, når enheden skifter mellem en gruppe af celler. I *connected mode* (når en enhed har en aktiv forbindelse til tale eller internet) bestemmer mobilnettet suverænt baseret på målinger fra enheden i *connected mode* styres skift fra celle til celle (hand-over) suverænt af netværket, som derfor registrerer positionen på celleniveau. I begge tilstande samles alle oplysninger om enhederne centralt i udbyderens core net. Enheder skifter mellem de to tilstande. Er en enhed f.eks. i *connected mode*,

¹ Bekendtgørelse nr. 988 af 28/09/2006, Bekendtgørelse nr. 660 af 19/06/2014

men har været inaktiv i noget tid, vil den skifte til *idle mode*. Det afhænger af netværkskonfigurationen, hvor hurtigt dette sker (typisk efter nogle hundrede millisekunder).

Hver sendemast har et antal transmissionsceller (typisk tre), som hver især typisk dækker omkring 120 grader rundt om sendemasten, jf. nedenstående figur. Der findes ligeledes omni-direktionelle antenner, der dækker 360 grader rundt om masten. Det præcise dækningsområde for en celle afhænger af en lang række faktorer, blandt andet antennens justering, frekvensbånd og sendestyrke.

Et mobilkommunikationsnet holder styr på hvor telefonerne befinder sig, enten på cellegruppe- eller celleniveau (en cellegruppe udgøres af en række celler, der er grupperet i netværket). Det er nødvendigt for at kommunikationen på netværket kan fungere korrekt. Der sker en løbende registrering af, hvilke transmissionsceller en enhed har anvendt i forbindelse med start og afslutning på kommunikation, samt registrering af hvilken sendemast kommunikationen anvender. Registreringen konsolideres hos den enkelte udbyder med henblik på at understøtte forretningsbehov, herunder taksering af ydelser og fakturering af kunder. Den enkelte teleudbyder vedligeholder ligeledes løbende en fortegnelse over master og transmissionsceller (masteliste), der angiver hvor den enkelte mast er placeret (adresse og koordinat), hvilke celler og teknologier der er placeret på den enkelte mast samt cellernes retning.

En bruger er identificeret via sit SIM-kort. På SIM-kortet er brugerens IMSI (International Mobile Subscriber Identification) gemt. Telefonnummeret er dermed ikke gemt på SIM-kortet. Teleudbyderne kobler telefonnummer og IMSI i deres databaser med abonnenter i nettet (Home Subscriber Server (HSS)). IMSI bruges til unikt at identificere brugeren i nettet. Af sikkerhedsmæssige grunde bliver telefonen tildelt en midlertidig identitet så snart den er registreret på nettet. Dette kaldes GUTI i 4G/LTE. I tidligere teknologier anvendtes TMSI. Selve telefonen har tilmed en identifikation, der kaldes IMEI. Denne identifikation er uafhængig af SIM-kortet og kan blandt andet bruges til at spærre stjålne telefoner.

Teledata udgøres således af information om enheders trafik mellem opkaldende enheder, master og modtagende enheder. De registrerede data angår ikke indholdet af den kommunikation, der logges, men kun hvilke master, der har være involveret og hvornår. Det bemærkes, at det kræver mere omfattende analyse af teledata, hvis den ene af parterne bruger en enhed hos en anden udbyder eller anvender en anden kommunikationsenhed end en mobil enhed (f.eks. en fastnettelefon eller en app).